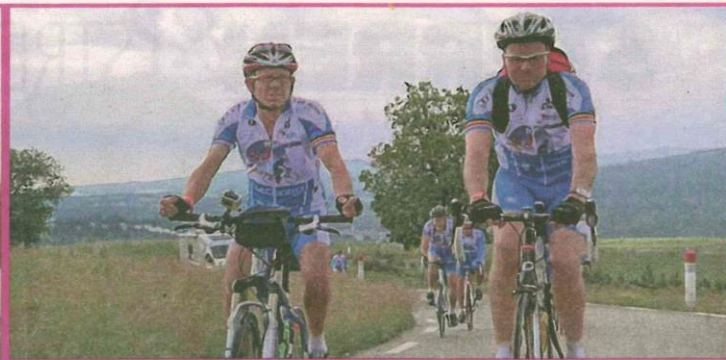

Met een van de pijn vertrokken gezicht en twee getransplanteerde longen reed Dave de Mont Ventoux op. 'Nu fiets ik graag.'

MUCOPATIËNT DAVE (36) UIT ZANDHOVEN LEVERT KRACHTTOER NA DUBBELE LONGTRANSPLANTATIE

'Ik kon niet fietsen, en toch reed ik de Ventoux op'

©vtm

Met twee getransplanteerde longen beklom Dave (36) uit Zandhoven dit weekend de Mont Ventoux. Hij kreeg van 'Telefacts' een camera op zijn stuur. **TOM DE LEUR**

'Ik stond te bibberen op mijn benen. Ik had de Mont Ventoux beklommen. Zonder te stoppen. Ik, een mucopatiënt die een hekel had aan fietsen. Ik kón niet fietsen. Toch niet met mijn spieren. Maar ik heb het gehaald. Om te laten zien dat sporten écht wel gezond is. En om mijn donor te bedanken: als ik die longen niet had gekregen, was ik hier vandaag niet meer geweest.' Dave (36) uit Zandhoven heeft dit weekend een berg verzet. Hij

fietste de Mont Ventoux op. Met de longen van iemand anders. Ondanks zijn ziekte. Dave is geboren met mucoviscidose, ook bekend als de taaislijmziekte. Dat is vooral slecht nieuws voor zijn longen en de klieren die hij bij de spijsvertering gebruikt. Tot zijn twaalf jaar had Dave er niet zo veel last van. Toen belandde hij voor het eerst in het ziekenhuis voor een kuur met antibiotica. 'Dat was verschrikkelijk: als kind van twaalf met zo'n naald in je arm. Op mijn dertien heb ik een jaar in het zeepreventorium gezeten. Pas daar besepte ik dat ik een ernstige ziekte had, dat ik mezelf moest verzorgen en moest vechten tegen mijn lichaam. Sindsdien heb ik elk jaar twee à drie keer in het ziekenhuis gelegen. Vanaf mijn twintig kreeg ik er nog eens diabetes bij. Toen ben ik beginnen te verzwakken.'

In 2001 kregen de longen van Dave het pas echt moeilijk: ze zaten nog aan vijftien procent van hun normale kracht. 'Ik heb dat jaar een dubbele longtransplantatie gekregen. Gelukkig, want anders had ik nieuwjaar niet gehaald. Ik lag om de haverklap in het ziekenhuis, ik sliep met een masker, lag constant aan de zuurstof. Na de operatie heb ik drie weken in het ziekenhuis gelegen. Ik heb het drie maanden héél rustig aan moeten doen, maar ik voelde wel het verschil: ik kon weer ademen. Vandaag blijf ik mucopatiënt: ik heb nog altijd last van mijn sinussen, moet nog veel medicatie nemen en moet op mijn eten letten. Maar ik heb geen extra zuurstof meer nodig.'

Kapot van de pijn

Sport was nooit aan Dave besteed. 'Ik heb dat nooit echt kunnen

IK WEET DAT MENSEN NU GAAN ZEGGEN: ALS JE DE VENTOUX OP KUNT RIJDEN, KUN JE TOCH OOK WERKEN? MAAR IK KAN NIET WERKEN

Dave

doen. Ik kon op school hooguit even mee tijdens de turnles. Dat avontuur op de Mont Ventoux heb ik te danken aan Dirk, de coördinator van mijn transplantatie aan het ziekenhuis in Leuven. Zanger Stan Van Samang is overigens peter van dit project. Toen Dirk me begin vorig jaar belde, had ik geen zin in dit avontuur. Mijn vrouw is drie keer geope-

reerd aan de rug en met een jonge dochter is dat niet makkelijk. In november vorig jaar belde Dirk terug. Toen heb ik ja gezegd en ben ik beginnen te trainen. Het was afzien. Als ik ging trainen, ging ik de eerste vijf kilometer kapot van de pijn. Ik zakte elke keer in de zetel om tegen mijn vrouw te zeggen: ik stop. Maar ik wou doorzetten, vooral voor mijn donor. Nu fiets ik graag en gaan we proberen volgend jaar terug te gaan. Ik weet dat mensen nu gaan zeggen: als je de Ventoux op kunt rijden, kun je toch ook werken? Maar ik kán niet werken, ik heb het nooit gekund. Ik ben enorm vatbaar voor stress, wellicht door mijn ziekte. Ik heb ook nooit van een job gedroomd. Omdat ik tóch nooit twintig jaar zou worden.'

TELEFACTS
VTM, 22.05